

Petogodišnji plan i prva planska 1947. god. u NR Makedoniji

Zakon o Petogodišnjem planu — privrednog razvijanja, pred ribarstvo Makedonije je postavio ogromne zadatake. Proizvodnju ribe treba povećati na 350 vagona, uključujući tu i produkciju od 100 vagona, koja bi se trebala dobiti od novih 2.000 hektara veštačkih ribnjaka. Na jezersko i rečno ribarstvo odpada produkcija od 250 vagona, što u poređenju sa dosadašnjom produkcijom znači sa cca. 260% povećanje u odnosu na 1946. god.

Oskudni podaci s kojima raspolažemo o bogatstvu naših voda, reka i jezera, o stepenu izlovljavanja, nedostatak naučnog ispitivanja produktiviteta naših jezera i reka, ne mogu nam pružiti konkretni odgovor sa koliko % ćemo ispuniti ili premašiti plan. Iskustva dosadašnjih ribara govore da ima više ribe nego što se to godišnje izlovi i da je nekada bilo više ribe, ali zato pismenih podataka nema. Pregledavajući statistiku ulova iz ranijih godina vidimo da najveći ulov na Ohridskom jezeru iznosi cca 250—300 tona, — na Prespanskem jezeru cca 150—200 tona, a na Dojranskom jezeru 400—500 tona. Ako sada planiranu proizvodnju za 1951. godinu procentualno podelimo na sve vode, onda ćemo imati sledeću sliku ulova u 1951. godini:

Ohridsko jezero . . . cca.	700.000 kg
Prespansko jezero . . . cca.	280.000 kg
Dojransko jezero . . . cca.	1.400.000 kg
Ostale vode cca.	120.000 kg

Da li će svaki od ovih ribolovnih objekata moći da da tu planiranu produkciju i gde će trebati glavno težište ulova i produkcije prebaciti za sada još ne znamo, kako rekoh usled nedostataka osnovnih podataka. Ali ova godina će morati da nam odredi pravac razvoja ribarstva i da nas uputi na to gde ćemo morati prebaciti glavno težište rada.

Gledajući uspehe u prvoj planskoj godini 1947. mi možemo biti smeli i još sada ustvrditi da ćemo plan prebaciti, ali razume se ne sa sredstvima i načinima rada s kojima danas raspolažemo.

Plan u 1947. godini je bio dockan postavljen, tek drugom polovicom avgusta meseca, pa kao takav on nosi u sebi i nedostataka. Planiranje je izvršeno na oskudnim

podacima iz 1946. godine pa se zato i pojavilo kao ne-realno osobito za otvorene vode-reke, za koje u 1946. godini nedostaju bilo kakvi podaci. Međutim uzimajući ga u svojoj sveukupnosti on se javlja dosta realnim. I pored dosta loše evidencije na terenu u pogledu prikupljanja podataka i kontrole ispunjenja plana, on je ispunjen sa 102,17%.

PLAN PROIZVODNJE U 1947. GODINI JE BIO:

Red. br.	Ribolovni objekti	Proizvodnja u kg		Ispunjene u %
		Planirana	Ostvarena	
1.	Kotar Ohrid	223.015	223.927	100,40
2.	„ Struga	65.294	77.481	118,66
3.	„ Resen	114.833	99.229	86,41
4.	„ Dojran	579.574	566.772	97,79
5.	„ Bitolj	29.964	50.428	168,20
6.	Ostali kotari	855	3.651	388,80
Ukupno		1.013.565	1.021.758	102,17

Analizirajući plan razbijen po ribolovnim objektima vidimo da se je on najbolje ispunio na otvorenim vodama — Crna reka i ostale vode, a među jezerima na Ohridskom. Najslabiji u ispunjenju plana su ribari Prespanskog jezera. Razloga za to ima više, a kao najglavnije se javlja slaba evidencija i kontrola plana baš na Prespanskom jezeru, kao i nedostatak stručnog profesionalnog kadra ribara. Većina od ribara na Prespanskom jezeru su i poljoprivrednici istovremeno, tako da se ribarstvom bave samo u slobodnim časovima. Drugi jedan važan moment koji je uticao na proizvodnju na Dojranskom i Prespanskom jezeru je državna granica sa Grčkom.

Ali i pored svega toga, premašenje plana u ukupnosti u prvoj planskoj godini se javlja kao znatan podstrek ribarima u celoj republici, za dalju borbu u ispunjenju i premašenju plana.

K. Apostolski

Otkriće na Gackoj i njegovo značenje za uzgoj pastrva

I.

Slatkovodno ribarstvo osniva svoj rad, ulov i proizvodnju ribe, na ribolovu u rijekama, potociма i jezerima te na uzgoju ribe u ribnjacima.

Uzgoj riba razvio se je za posljednjih 50 godina do ogromnih razmjera i proizvodne moći. Svoju snagu crpi uglavnom iz uzgoja divju riba, šarana i pastrve, odnosno mjenili najblizih srodnika.

U Evropi je uzgoj šarana jako razvijen i usavršen, a dugogodišnjim radom i proučavanjem, uspjelo je stvoriti od običnog triječnog (divljeg) šarana, posebnu pas-

minu u ribnjacima, koja se odlikuje mesnatim okruglastim tijelom i brzim rastom.

Naprotiv, uzgoj pastrve, iako po količini proizvodnje i rentabilnosti, zauzima istaknuto mjesto, nije postigao sa pastrvom ono što je postignuto sa šaranom. Nije do sada uzgojena takva pasmina domaće pastrve, koja bi imala krupnije i mesnatije tijelo, nego obična (divlja) pastrva i koja bi istodobno mogla u ribnjacima brže rasti. Iskustvo ribogojaca pokazalo je, da domaća pastrva (*Salmo fario*) razmjerno sporo raste, a u ribnjacima još sporije.